

Bruxelles, den 18. september 2026
(OR. en)

13402/26

Interinstitutionel sag:
2023/0076 (COD)

ENER 584
ENV 1101
CLIMA 464
COMPET 1092
CONSOM 265
FISC 309

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	18. september 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 488 final
Vedr.:	RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET om effektiviteten af medlemsstaternes indførelse af strafferetlige sanktioner for forsætlige og alvorlige tilfælde af markedsmissbrug på Unionens engrosenergimarkeder

Herved følger til delegationerne dokument COM(2026) 488 final.

Bilag: COM(2026) 488 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.9.2026
COM(2026) 488 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om effektiviteten af medlemsstaternes indførelse af strafferetlige sanktioner for
forsætlige og alvorlige tilfælde af markedsmisbrug på Unionens engrosenergimarkeder**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om effektiviteten af medlemsstaternes indførelse af strafferetlige sanktioner for forsætlige og alvorlige tilfælde af markedsmisbrug på Unionens engrosenergimarkeder

Indholdsfortegnelse

I.	Indledning: Overtrædelser af REMIT	2
II.	Metode.....	5
III.	EU-rammen for strafbare handlinger og sanktioner	6
IV.	Status for overtrædelser af REMIT og vigtigste erfaringer.....	7
V.	Konklusioner	13

I. Indledning: Overtrædelser af REMIT

Forordning (EU) nr. 1227/2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (i det følgende benævnt "REMIT")¹ blev ændret ved forordning (EU) 2024/1106 (i det følgende benævnt "REMIT II")², som trådte i kraft den 7. maj 2024 (REMIT som ændret ved REMIT II benævnes i det følgende "den ændrede REMIT").

REMIT er en central EU-retsakt. Formålet med REMIT er at sikre integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne ved at indføre en ramme for forebyggelse og afsløring af markedsmisbrug.

I artikel 21a, stk. 2, i den ændrede REMIT fastsættes følgende:

"2. Senest den 1. juni 2025 vurderer Kommissionen effektiviteten af medlemsstaternes indførelse af strafferetlige sanktioner for forsætlige og alvorlige tilfælde af markedsmisbrug på Unionens engrosenergimarkeder og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Der kan i rapporten foreslås passende foranstaltninger, som kan omfatte fremsættelse af et lovgivningsmæssigt forslag."

Formålet med denne rapport (i det følgende benævnt "rapporten") er at opfylde Europa-Kommissionens forpligtelse i henhold til artikel 21a, stk. 2, i den ændrede REMIT. Afsnit I i rapporten indeholder baggrundsoplysninger om den ændrede REMIT og om de relevante forpligtelser for medlemsstaterne, der blev indført ved REMIT II med hensyn til håndhævelse i tilfælde af overtrædelser af REMIT. I afsnit II redegøres der for den metode, som Kommissionen anvendte ved udarbejdelsen af denne rapport. I afsnit III beskrives den retlige ramme, inden for hvilken Unionen har kompetence til at foretage indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige love og administrative bestemmelser. I afsnit IV gives der en oversigt over de foranstaltninger, som medlemsstaterne har indført for at træffe håndhævelsesforanstaltninger over for overtrædelser af REMIT, og over den generelle håndhævelsessituation for REMIT i EU. Endelig afsluttes rapporten med Kommissionens konklusioner i afsnit V. Rapporten forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, EUT L 326 af 8.12.2011, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1106 af 11. april 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 1227/2011 og (EU) 2019/942 for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet, EUT L, 2024/1106, 17.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1106/oj>.

Som baggrund kan det anføres, at artikel 18 i REMIT i sin oprindelige affattelse forpligtede medlemsstaterne til at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af REMIT og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. I bestemmelsen var det også fastsat, at disse sanktioner skulle udformes, så de var effektive, afskrækkende og stod i et rimeligt forhold til overtrædelserne, og skulle afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelserne, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Artikel 18 i REMIT fastsatte ikke en specifik sanktionsramme for medlemsstaterne.

Under revisionen af REMIT i 2023-2024 blev det konstateret, at håndhævelsen af REMIT-reglerne varierede betydeligt mellem jurisdiktionerne i EU. Nogle medlemsstater oplyste om usædvanligt lav håndhævelsesaktivitet. I andre var bøderne for overtrædelser utilstrækkelige som middel til at afskrække fra fremtidige overtrædelser.

REMIT II indførte flere væsentlige ændringer for at afhjælpe disse uensartetheder, sikre en effektiv håndhævelse over for overtrædelser af REMIT og dermed yderligere styrke markedets integritet.

Mere specifikt afspejlede REMIT II det tvingende behov for at fastlægge en mere ensartet og stærkere ramme for at forebygge markedsmanipulation på engrosenergimarkederne. Med henblik herpå blev REMIT ændret, så der blev fastsat en specifik liste over foranstaltninger, som skulle være til rådighed for de nationale regulerende myndigheder i forbindelse med håndhævelse i tilfælde af overtrædelser af REMIT. REMIT II fremhævede navnlig betydningen af, at de nationale regulerende myndigheder tillægges de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, som allerede er fastsat i artikel 13, stk. 2, i REMIT, nemlig beføjelser til at (a) få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf, (b) indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler, og eventuelt indkalde en sådan person eller principal til høring, (c) gennemføre kontrolundersøgelser på stedet, (d) kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, (e) kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i REMIT eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, (f) anmode en domstol om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver og (g) anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Desuden blev medlemsstaterne ved den nye artikel 18, stk. 3, der blev indført ved REMIT II, forpligtet til at sikre, at de nationale regulerende myndigheder har beføjelse til som minimum at pålægge følgende administrative bøder og træffe andre administrative foranstaltninger i forbindelse med overtrædelser af REMIT: (a) kræve, at overtrædelserne bringes til ophør, (b) pålægge tilbagebetaling af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelserne, såfremt dette kan beregnes, (c) udstede offentlige advarsler eller meddelelser, (d) pålægge tvangsbøder og (e) pålægge administrative bøder.

Med den nye artikel 18, stk. 4, i REMIT II blev der indført en ramme for minimumsharmonisering af administrative bøder, som fastsætter, hvordan de maksimale administrative bøder skal fastlægges på nationalt plan³. Formålet med disse ændringer var at sikre, at hver medlemsstat pålægger bøder, der er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelserne.

Nærmere bestemt indfører den nye artikel 18, stk. 4 og 5, i REMIT II en ramme for minimumsharmonisering, ifølge hvilken medlemsstaterne skal fastsætte maksimale administrative bøder, der som minimum er lige så høje som de beløb, der er angivet i artiklen. Denne harmonisering finder anvendelse på overtrædelser af følgende artikler i den ændrede REMIT:

- Artikel 3, hvori insiderhandel forbydes.
- Artikel 4, hvori der fastsættes en forpligtelse for markedsdeltagerne til at offentliggøre intern viden.
- Artikel 5, hvori markedsmanipulation forbydes.
- Artikel 8, hvori markedsdeltagerne pålægges at indberette data vedrørende engrosenergiprodukter⁴ samt fundamentale data⁵ og data vedrørende markedsdeltagernes eksponeringer til Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("ACER"). De nærmere bestemmelser om markedsdeltagernes indberetningspligt er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2026/256⁶.

³ Navnlig kan det faktiske beløb for de administrative bøder, der skal pålægges i et konkret tilfælde, nå op på det maksimumsniveau, der er fastsat i REMIT II, eller det højere niveau, der er fastsat i national ret.

⁴ "Engrosenergiprodukter" er defineret i artikel 2, stk. 4, i REMIT.

⁵ "Fundamentale data" er defineret i artikel 2, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014.

⁶ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2026/256 af 30. januar 2026 om dataindberetning til gennemførelse af artikel 7c, stk. 2, artikel 8, stk. 1a, artikel 8, stk. 2, og artikel 8, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 om integritet og gennemsigtighed på

- Artikel 9, hvori markedsdeltagerne pålægges at registrere sig hos den nationale regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret eller har bopæl. Ved artikel 9 blev der også indført en forpligtelse for markedsdeltagere, der er etableret eller har bopæl i et tredjeland og indgår transaktioner, som i henhold til artikel 8, stk. 1, i den ændrede REMIT skal indberettes til ACER, til at udpege en repræsentant i EU. Artikel 15, hvori der fastsættes underretningsforpligtelser for personer, der som led i deres erhverv formidler eller udfører transaktioner i engrosenergiprodukter, som indført ved REMIT II. Disse underretningsforpligtelser vedrører visse overtrædelser af REMIT og sendes til ACER og de relevante nationale regulerende myndigheder.

REMIT II giver medlemsstaterne redskaber til mere effektiv håndhævelse i tilfælde af overtrædelser af REMIT. Det forhold, at REMIT II indførte en styrket ramme for administrative bøder og andre administrative foranstaltninger, forhindrer ikke medlemsstaterne i at indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelser af REMIT.

II. Metode

For at opfylde sin forpligtelse i henhold til artikel 21a, stk. 2, i den ændrede REMIT og få en forståelse af effektiviteten af de sanktioner for overtrædelser af REMIT, der på nuværende tidspunkt finder anvendelse i medlemsstaterne, udarbejdede Kommissionen et spørgeskema til de nationale regulerende myndigheder, som blev rundsendt via Rådet af Europæiske Energiregulatorer ("CEER") i september 2024.

Dette spørgeskema, som udelukkende fokuserede på gennemførelsen af REMIT-lovgivningen, omfattede spørgsmål om de eksisterende nationale rammer, navnlig for så vidt angår administrative bøder og andre administrative foranstaltninger, antallet af verserende og afsluttede overtrædelsessager pr. medlemsstat (herunder vedtagelse af eventuelle endelige afgørelser og afsigelse af domme) og de relevante pålagte sanktioner, ledsagende statistikker, som afspejlede de håndhævelsesforanstaltninger, der var truffet i hver medlemsstat, og en oversigt over anfægtelser, der med eller uden held var blevet indbragt for de kompetente nationale domstole. Spørgeskemaet omfattede et yderligere sæt spørgsmål til de medlemsstater, hvis sanktionsramme for overtrædelser af REMIT ikke kun omfatter administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, men også strafferetlige sanktioner og andre strafferetlige foranstaltninger.

engrosenergimarkederne og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014, EUT L, 2026/256, 9.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/256/oj.

Kommissionen modtog 26 svar fra nationale regulerende myndigheder (i det følgende benævnt "respondenterne") i 26 medlemsstater, hvoraf 21 blev modtaget i november 2024 og de resterende 5 i slutningen af juni 2025. Én national regulerende myndighed besvarede ikke spørgeskemaet. Denne rapport bygger derfor på de oplysninger, som 26 nationale regulerende myndigheder har indsendt.

III. EU-rammen for strafbare handlinger og sanktioner

I dette afsnit redegøres der for baggrunden for Unionens kompetence til at lovgive på området for materiel strafferet, som er reguleret i artikel 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

I overensstemmelse med artikel 21a, stk. 2, i den ændrede REMIT kan Kommissionen fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag, hvis den finder det nødvendigt, at medlemsstaterne indfører strafferetlige sanktioner for overtrædelser af REMIT.

I overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i TEUF kan Unionen fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på visse områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension. Disse kriminalitetsområder, som er udtømmende opregnet i TEUF, er følgende: terrorisme, menneskehandel, seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet ("EU-forbrydelser"). Rådet kan med enstemmighed udvide denne liste til at omfatte andre kriminalitetsområder, der opfylder kriterierne om grovhed og grænseoverskridende relevans, med Europa-Parlamentets godkendelse.

Hidtil er dette sket én gang, ved Rådets afgørelse (EU) 2022/2332⁷, hvorved overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger blev tilføjet til listen over EU-forbrydelser.

I overensstemmelse med artikel 83, stk. 2, i TEUF kan Unionen også fastsætte minimumsregler for at definere strafbare handlinger og sanktioner på områder, der har været genstand for harmoniseringsforanstaltninger som led i andre af Unionens politikker. Denne kompetence omfatter i princippet en bred og forskelligartet vifte af politikområder. Den kan dog kun udøves, hvis strafferetlig håndhævelse **viser sig at være afgørende** for at sikre en effektiv håndhævelse

⁷ Rådets afgørelse (EU) 2022/2332 af 28. november 2022 om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder kriterierne i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, EUT L 308, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2332/oj>.

af den pågældende EU-politik – dette er navnlig tilfældet for grove tilfælde af markedsmisbrug inden for finansielle tjenesteydelser⁸.

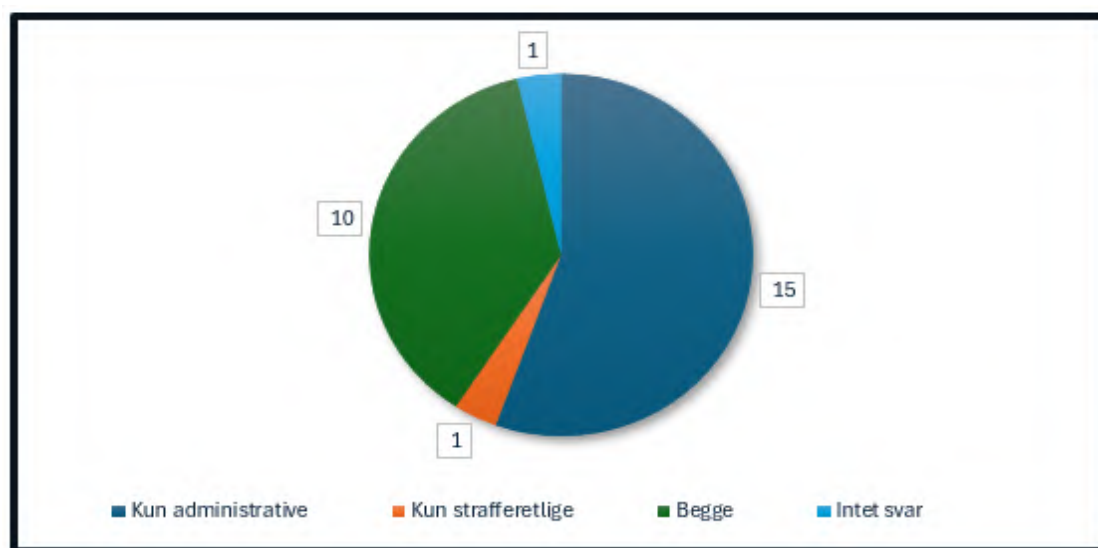
IV. Status for overtrædelser af REMIT og vigtigste erfaringer

Administrative og strafferetlige sanktioner, der på nuværende tidspunkt finder anvendelse i EU's medlemsstater

På grundlag af de oplysninger, der er forelagt Kommissionen, anvender nogle medlemsstater kun administrative foranstaltninger for at sikre håndhævelse ved overtrædelser af REMIT, mens andre ud over administrative foranstaltninger også fastsætter strafferetlige sanktioner. Én medlemsstat har en ramme, der udelukkende består af strafferetlige sanktioner.

Nedenstående figur viser antallet af medlemsstater, der anvender (i) kun administrative foranstaltninger, (ii) en kombination af administrative og strafferetlige foranstaltninger og (iii) kun strafferetlige foranstaltninger for at sikre håndhævelse ved overtrædelser af REMIT.

Figur 1: Sanktioner for REMIT-overtrædelser (antal medlemsstater)

**Kilde: Svar fra 26 medlemsstater på Kommissionens spørgeskema.*

Ifølge figur 1 har et flertal på **15 ud af de 26 medlemsstater, der svarede**, valgt administrative sanktioner, herunder bøder, som deres primære håndhævelsesredskab til at håndtere overtrædelser af REMIT og forhindre manglende overholdelse. På den anden side har **én**

⁸ F.eks. for så vidt angår direktiv 2014/57/EU om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug, direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser og direktiv (EU) 2024/1203 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EUT L 173 af 12.6.2014, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/57/oj>.

medlemsstat (Irland) gennemført en ramme, der udelukkende er baseret på strafferetlige sanktioner, mens de resterende **10 medlemsstater, der svarede**, (Østrig, Cypern, Tyskland, Danmark, Ungarn, Estland, Malta, Nederlandene, Polen og Sverige) har valgt en dobbelt tilgang, hvor administrative og strafferetlige sanktioner kombineres som afskrækkelse mod overtrædelser af REMIT.

En national regulerende myndighed oplyste Kommissionen om, at den pågældende medlemsstat overvejer at supplere den nuværende ramme, der kun består af administrative sanktioner, med strafferetlige sanktioner. Nærmere bestemt forelagde den nationale regulerende myndighed i 2022 og 2023 Justitsministeriet forslag om at klassificere visse overtrædelser af REMIT, nemlig overtrædelser af artikel 3 og artikel 5, som strafbare handlinger. Formålet for denne medlemsstat er at sikre, at dens nationale ramme er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om markedsadfærdsovertrædelser i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014⁹.

Omvendt overvejer den ene medlemsstat, der på nuværende tidspunkt kun har strafferetlige sanktioner som håndhævelsesmiddel ved overtrædelser af REMIT, i stedet at indføre administrative bøder for at sikre en mere effektiv håndhævelse.

Gældende regler i de nationale retsordener om administrative bøder

I spørgeskemaet gav respondenterne oplysninger om størrelsen af de administrative bøder, der pålægges for overtrædelser af REMIT. Bødeniveauerne varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, idet nogle rammer definerer de administrative bøder i procent, andre alene fastsætter beløb, og andre igen kombinerer de to metoder. For eksempel oplyste nogle respondenter, at de gældende rammer fastsætter bøder på op til 8 % af den pågældende enheds årlige omsætning og op til 20 % ved gentagne overtrædelser, eller når der tages hensyn til økonomisk vinding. Andre forklarede, at administrative bøder varierer fra 20 000 EUR til 50 000 EUR med bestemmelser om forhøjelse af bøderne på grundlag af overtrædelsernes alvor. Andre nationale systemer fastsætter bøder fra ca. 300 EUR med mulighed for bøder på op til 10 % af den pågældende enheds årlige indkomst ledsaget af midlertidige restriktioner for handelsaktiviteter. Nogle få medlemsstater fastsætter bøder på op til 6 mio. EUR.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/2026-06-05>.

Regler i de nationale retsordener om strafferetlige sanktioner

Som nævnt ovenfor angav 11 respondenter, at der var fastsat strafferetlige sanktioner i deres lovgivningsmæssige rammer. Disse omfattede strafferetlige bøder og i visse tilfælde fængsel i højst 10 år. I visse tilfælde gav rammen også mulighed for indefrysning eller konfiskation af aktiver og midlertidige forbud mod erhvervsmæssige aktiviteter.

For eksempel fremlagde en respondent følgende detaljerede ramme for strafferetlige sanktioner, der finder anvendelse i den pågældende medlemsstat:

- Udøvelse af markedsmanipulation: bøde på op til 5 000 dagssatser eller fængsel i 1-10 år eller begge dele.
- Indgåelse af en aftale med henblik på markedsmanipulation: bøde på op til 2 500 dagssatser.
- Benyttelse af intern viden i strid med artikel 3, stk. 1, litra a), i den ændrede REMIT: bøde på op til 5 000 dagssatser eller fængsel i 1-10 år eller begge dele. Hvis den begås af en person, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a) eller c), i den ændrede REMIT: bøde på op til 5 000 dagssatser eller fængsel i 2-12 år eller begge dele.
- Uretmæssig videregivelse af intern viden i strid med artikel 3, stk. 1, litra b), i den ændrede REMIT: bøde på op til 2 500 dagssatser, frihedsbegrænsning eller fængsel i 3 måneder til 5 år.
- anbefaling af eller tilskyndelse til køb eller salg af engrosenergiprodukter på grundlag af intern viden i strid med artikel 3, stk. 1, litra c), i den ændrede REMIT: bøde på op til 2 500 dagssatser, frihedsbegrænsning eller fængsel i 3 måneder til 5 år.
- Videregivelse af tavshedsbelagte oplysninger i strid med artikel 17 i den ændrede REMIT: bøde, frihedsbegrænsning eller fængsel i 3 måneder til 5 år.
- En professionel transaktionsformidlers undladelse af at underrette formanden for den nationale regulerende myndighed om begrundet mistanke om markedsmanipulation, forsøg på markedsmanipulation eller uretmæssig udnyttelse af intern viden i strid med den nye artikel 15 i den ændrede REMIT: bøde, frihedsbegrænsning eller fængsel i 3 måneder til 5 år.

Det fremgår af svarene på spørgeskemaet, at medlemsstater, der har en ramme, som kombinerer både administrative og strafferetlige sanktioner for overtrædelser af REMIT, har indført en trindelt tilgang, hvor administrative sanktioner finder anvendelse på mindre alvorlige overtrædelser af REMIT, mens strafferetlige sanktioner finder anvendelse på mere alvorlige lovovertrædelser. Efter respondenternes opfattelse giver denne tilgang mulighed for en mere nuanceret håndhævelsesstrategi, der er tilpasset alvoren af den pågældende overtrædelse.

For eksempel forklarede en respondent, at en overtrædelse af artikel 5 i den ændrede REMIT (forbud mod markedsmanipulation) kan udgøre både en strafbar handling og en administrativ overtrædelse, afhængigt af om den pågældende adfærd påvirker prisen på engrosenergiprodukter. Hvis den ikke påvirker prisen på de relevante engrosenergiprodukter, anses adfærden for mindre alvorlig og er kun underlagt sanktioner af administrativ art og omvendt.

Udfordringer i forbindelse med håndhævelse ved overtrædelser af REMIT

Tre respondenter nævnte, at strafferetlige sanktioner kan have en større afskrækkende virkning end administrative håndhævelsesforanstaltninger. Ifølge de indsendte svar stod medlemsstater, der enten anvender strafferetlige sanktioner alene eller i kombination med administrative foranstaltninger, imidlertid over for betydelige udfordringer med hensyn til håndhævelse af overtrædelser af REMIT. Dette resulterede i et lavere håndhævelsesniveau i disse medlemsstater af de grunde, der er forklaret nedenfor.

Nogle respondenter forklarede f.eks., at gennemførelsen af strafferetlige sanktioner, som kræver, at den nationale regulerende myndighed indbringer en sag for retten og/eller forelægger den for en anklager, og som, hvis sagen optages til behandling, efterfølges af retssager, kan udgøre en udfordring for den effektive håndhævelse af REMIT. Dette skyldes følgende grunde.

For det første påvirker hele processen tidsforløbet. Det tager generelt længere tid at afslutte en straffesag, herunder at nå til det stadium, hvor der pålægges strafferetlige sanktioner, end at afslutte en sag, der omfatter administrative sanktioner. Dette skyldes også, at de nationale regulerende myndigheder ved administrative sanktioner har direkte beføjelse til at pålægge de personer, der er involveret i den pågældende adfærd, bøder. Kommissionen er bekendt med, at sagsbehandlingens længde også kan tilskrives kompleksiteten ved markedsmisbrug på energimarkederne.

For det andet fremgår det af svarene på spørgeskemaet, at strafforfølgning af en overtrædelse af REMIT er en proces, som er forbundet med større kompleksitet end adfærd, der er omfattet af administrative sanktioner. Komplexiteten i førstnævnte tilfælde hænger sammen med sanktionens strafferetlige karakter, f.eks. den krævede bevisbyrde, for at en national regulerende myndighed med held kan gå videre til strafforfølgning. Det kan være en udfordring at indsamle tilstrækkelige beviser til, at det kompetente nationale organ (normalt anklagere, som ikke nødvendigvis er bekendt med energimarkedernes funktion) kan opfylde den krævede bevisstandard i straffesager. Dette er navnlig tilfældet, når den pågældende overtrædelse af REMIT vedrører adfærd, der udgør markedsmanipulation eller insiderhandel, hvilket ofte indebærer en høj grad af raffinement hos de pågældende markedsdeltagere. Ifølge svarene på spørgeskemaet har dette resulteret i meget få, om nogen, vellykkede strafforfølgninger, idet mange sager enten er blevet henlagt eller har resulteret i frifindelser.

Håndhævelse af administrative sanktioner for overtrædelser af REMIT

Selv om der næsten ikke findes endelige domme, hvorved der pålægges strafferetlige sanktioner for overtrædelser af REMIT¹⁰, tegner antallet af afgørelser og administrative bøder, som medlemsstaterne har pålagt markedsdeltagere, et andet billede af håndhævelsessituationen. Som eksempel har de to medlemsstater med det største antal REMIT-relaterede afgørelser indberettet følgende:

- Den ene har siden 2016 vedtaget 43 afgørelser om overtrædelser af REMIT ledsaget af påleggelse af administrative bøder på ca. 10 500 000 EUR.
- Den anden har siden indførelsen af REMIT i 2016 gennemført 46 undersøgelser med tilknyttede afgørelser om overtrædelser, og der er anvendt 61 sanktioner på i alt 115 060 096 EUR.

En anden medlemsstat har angiveligt pålagt bøder for forskellige overtrædelser af REMIT på i alt 2 560 000 EUR.

Svarene på spørgeskemaet viser, at medlemsstater, der har administrative bøderammer for overtrædelser af REMIT, var i stand til at gennemføre en mere smidig og effektiv

¹⁰ De 11 medlemsstater, der har indført strafferetlige sanktioner, gav følgende svar: I Østrig, Cypern, Danmark, Ungarn, Irland, Malta, Nederlandene, Polen og Sverige er der endnu ikke vedtaget nogen håndhævelsesafgørelser Tyskland har to verserende sager, men der er endnu ikke vedtaget nogen afgørelser. Estland gav ikke noget substantielt svar på det relevante spørgsmål.

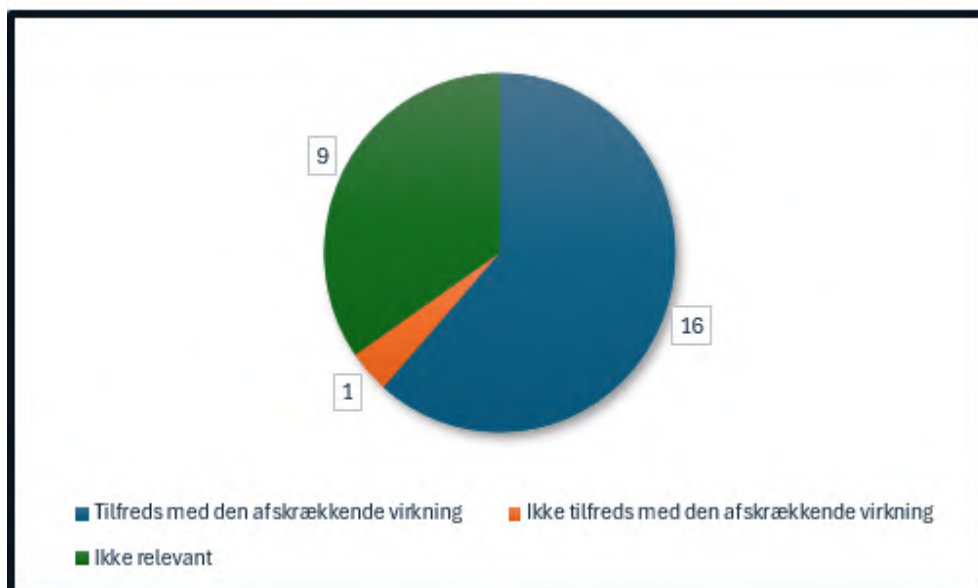
håndhævelsesstrategi og afslutte et større antal undersøgelser med endelige afgørelser om pålæggelse af administrative bøder eller andre administrative foranstaltninger.

Administrative og strafferetlige sanktioners afskrækkende virkning

Spørgeskemaet indeholdt også et spørgsmål om de afskrækkende virkninger af de sanktioner, der finder anvendelse i medlemsstaterne. Som illustreret i figur 2 nedenfor:

- De fleste respondenter, 16 ud af de 26, mente, at de gældende foranstaltninger havde en tilstrækkelig afskrækkende virkning, som bidrager til effektiv håndhævelse i tilfælde af overtrædelser af REMIT. I disse jurisdiktioner var håndhævelsesrammen baseret på administrative foranstaltninger. Eksempelvis nævnte en af disse 16 respondenter, at i de fire REMIT-sager, der var blevet forfulgt siden 2011 og sanktioneret tilsvarende med administrative sanktioner på 75 000 EUR, havde tre ud af de fire markedsdeltagere, som var blevet pålagt administrative sanktioner, ikke begået nogen efterfølgende overtrædelse af REMIT.
- En respondent nævnte imidlertid, at niveauet for de administrative bøder, der finder anvendelse i den pågældende jurisdiktion, var ubetydeligt i betragtning af størrelsen af de markedsdeltagere, der var involveret i den angivelige ulovlige adfærd i forbindelse med REMIT.
- Ni respondenter svarede, at de ikke havde tilgængelige data om overtrædelser af REMIT, eller at ingen afgørelser om overtrædelser i deres jurisdiktioner havde ført til bøder.

Figur 2: Nuværende grad af tilfredshed med administrative foranstaltningers afskrækkende virkning ved overtrædelser af REMIT (efter antal lande).

V. Konklusioner

Som anført ovenfor kan Unionens kompetence til at vedtage strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med artikel 83, stk. 2, i TEUF kun udøves, hvis strafferetlig håndhævelse **viser sig at være afgørende** for at sikre en effektiv håndhævelse af den pågældende EU-politik. På grundlag af svarene på spørgeskemaet, de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten, og artikel 18 i den reviderede REMIT **er der i øjeblikket intet, der tyder på**, at strafferetlig håndhævelse er afgørende for at sikre en effektiv håndhævelse af REMIT-rammen. Denne konstatering berører ikke andre områder såsom markedsmissbrug inden for finansielle tjenesteydelser, hvor strafferetlig håndhævelse blev anset for afgørende for at sikre en effektiv håndhævelse af den pågældende EU-politik.

På grundlag af svarene på Kommissionens spørgeskema og på dette stadium af gennemførelsen af REMIT ser det ud til, at medlemsstater med håndhævelsesrammer baseret på strafferetlige sanktioner, enten udelukkende eller i kombination med administrative sanktioner, står over for betydelige udfordringer med at afslutte REMIT-sager eller nå frem til vellykkede endelige domme. Til sammenligning kan medlemsstater med håndhævelsesrammer for overtrædelser af REMIT baseret på administrative foranstaltninger fremvise bedre resultater med hensyn til håndhævelse.

Desuden forventes håndhævelsen at blive yderligere styrket gennem den nyligt indførte REMIT II-ramme, som medlemsstaterne er forpligtet til at gennemføre. Som forklaret ovenfor indebærer

denne nye ramme ikke blot styrkede undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for de nationale regulerende myndigheder, men også en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde rammen for minimumsharmoniseringsforanstaltninger i artikel 18 i den ændrede REMIT.

Gennemførelsen af nationale rammer i overensstemmelse med artikel 18 i den ændrede REMIT vil styrke håndhævelsen af REMIT og sikre dens effektivitet og afskrækkende virkning. Kommissionen foreslår derfor at fokusere på gennemførelsen af disse nye bestemmelser og rammer for at høste det fulde udbytte af den styrkede håndhævelse og vurdere virkningerne i praksis.

Senest den 8. maj 2027 og derefter hvert tredje år skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, om der er fastsat sanktioner for overtrædelser af REMIT, og om de anvendes konsekvent i medlemsstaterne. Hvis det efter afslutningen af gennemførelsesprocessen for artikel 18 i den ændrede REMIT viser sig, at indbyrdes tilnærmelse af strafbare handlinger og sanktioner for forsætlige og alvorlige tilfælde af overtrædelser af REMIT er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af REMIT II, kan Kommissionen i den forbindelse på ny overveje, om der er behov for yderligere harmonisering på EU-plan.